

Shri Raghunatha Temple MSS. Library,  
JAMMU

No. ६०३-घ

Title त्रिषक् चक्रचिन्तासवः

Author हंसराज

Extent १८० Age

Subject आयुर्वेदः . अपूर्णम्



नं० ६०३-घ

भिषक् चक्रचिन्तासवः

(आयुर्वेदः)

नं० ५०३-घ

पत्राणि १७ (अपूर्णः)

लिपिकः : हंसराजः



मिश्रचक्रचित्तोत्सवः प. १७



भिच. श्रीगणेशायनमः ॥ ध्यायेद्दालाप्रभातेविकसितवदनाकुलराजीवनेत्रांमुक्तावैडूर्यगर्भेरुचिरकनकजैभूषणैर्भूषि  
तांगी विद्युत्कोटिच्छटाभोपरिमलबहुलादिद्यसिंहासनस्थां गीर्देवीतस्यदासीभवतिसुरवनंनंदनंकेलिकेहं १ धत्तेतेच  
१ राणावुजंस्वहृदयेप्रातर्नरोयोनिशं तस्यास्यपरिनर्तनेप्रतिदिनंवाग्यपद्यात्मिका लक्ष्मीतस्यग्रेहस्थिताकरतलेमुक्तिः  
स्थिताःसिद्धयो द्वारेतस्यविभूषिताम्रनिधयस्तिष्ठन्तिनित्यमुदा २ जगत्मातर्नमस्तेस्तुवरदेमंगलेशिवे गुंथकर्तृप्रवृ  
त्तस्यसहायंकुरुमेतिशं ३ अहंमपिजगदंवेदृश्यतांदेविदृष्टानभवतितवहानिःकापिट्टेकदाचित् खजनहित  
परायाःशंकरस्यप्रियायाश्चमृतरसहृदित्याहंसताथोभवामि ४ भिषक्कचचित्तोत्सवंजायनाशंकविष्णाम्पहंवा  
लकोधायशास्त्रं नमस्कृत्यधन्वंतरिर्वैद्यराजंजगद्गोविध्वंसनंस्तेननाम्ना ५ ब्रह्मणोगरुडध्वजोभृगुसुतोभार  
दुजोगौतमोहारीतश्चरकोत्रिकःसुररुधन्वंतरिर्माधवः नासत्यो नकुलः पराशरसुनिर्दामोदरोवाग्भटोयेत्यै  
वेद्यविशारदामुनिवरास्तेभ्योपरेभ्योनमः ६ आत्रेयधन्वंतरिःश्रुतानां नासत्यहारीतकमाधवानां सुखेनदामोद  
रवाग्भटानां दश्रस्यंभूचरकादिकानां ७ पष्पांसमालोकात्मन्तमुद्गुर्मुद्गुर्ग्रन्थो मनोग्यः क्रियतेमयाधुना पद्यैरदोषैः  
रचितोल्पमेधसांज्ञातायनून्भिषजात्ममातिनां ८ दर्शनस्यशीनप्रश्नैर्गंगिनोरोगनिश्रयं आदौज्ञात्वाततःकुर्या







मि. लोभेन बहुश्रमेन च मंदाग्निनो द्वे गतरेणापीडयास्यान्नाडिका मंदतरात्तं भांशं ॥ इति श्रीभिषकचक्र  
 च. चित्तात्सर्वेद्यशास्त्रं स राजकृते नाडीलक्षणानि दोषैर्विना न रोगास्युर्न दोषैर्हृदभिर्विना हेतवः कर्मसंभूता  
 १ स्नानुद्देतन कथयाम्यहं १ प्राणायानगतैर्विद्यातकरोगेक्षणासूत्रात्तारोधनैः व्यायामव्रतशोकश्रीतशलि  
 २ लस्त्रायैस्त्रियांसेवनैः रुक्षाभ्यामिषमिष्टयिष्टकटुकैरत्यंडपानाशने वर्षाशीतसरत्सुचैत्रसमयेवातस्य  
 कोपो भवत २ स्त्रिग्योस्त्राम्लविदाहिणालकटुकैः क्षारान्नतिक्ताशनैर्वायामादिध्वपरिश्रमैः दिनपते  
 रातापसंसेवनैः क्रोधासोत्प्लवतेः कषायमदिरापायने निषाजामरेः वर्षाग्रीष्मशरत्सुमप्यादिवसेपितस्य  
 कोपो भवत ३ क्षारक्षीरविकारशकमधुरेपानाशनातिक्रमैः मूलस्त्रिग्यगरिष्ठकंदपिशितैः शीताभ्यामा  
 षाशनैः नाशनेत्रसुखेषुधूमरजसोपातैः महाक्षौषणैः श्लेष्माकीपतरंदधातिशिथिलैरेहंमंतकेमाधवे ४  
 ज्वराणां क्षौद्राणां याति चिह्नानि तात्पर्यं वक्ष्ये ज्ञानेन तेनैव रोगा संज्ञायते बुधेः ५ तापः शरीरे गुरुता ल  
 सत्वं सर्वांगपीडा विरसत्वमास्ये शीतः श्रमो वीर्यबलस्य हानिः ज्वराग्रचिह्नानि वदंति संतः ६ अथ वातज्वर  
 स्य लक्षणं जृम्भोद्गारतृषाः कषायवदननिद्राविनाशोरुचिः स्वासोरुद्वेषुर्भ्रमो विकलता शोमुषेक्षिलवः १



हिक्काथ्यानविवागतांगचलनरोमोद्गमो गवथां हृल्लासोत्रविगुंजनं भवति तद्वातज्वरे लक्षणं ॥ अथ पित्तज्वर  
 लक्षणम् हृत्कंठोष्णकरोद्गदामरतिस्फोटं तृष्णं स्रमं मूष्मानं श्वसनं मुखे कटुकता मूर्च्छा मतीसारकं हृत्कं  
 पंतयनेरुणो विकलतां शीतेरुचि शेषां श्वेदं देहगतं करोति कृपितः पित्तज्वरो तर्बथा ८ अथ श्लेष्मज्वरः  
 वैमित्यं वमनं जडत्वमलसं निष्टीवनं गौरवं माधुर्यं वृद्धेन तनौ मलिनतां श्वेदं च रोमोद्गमं ९ अथ वातपित्त  
 ज्वरं श्रमोरोमदुर्घोरुचि स्वासकासौ तृष्णा गेषु दाहः शिरोर्निर्वमित्वं विनिद्रां गपीडानि शोषोत्पमूर्च्छा ज्व  
 रे वातपित्तोद्भवे चिह्नमेतत् १० अथ वातश्लेष्मज्वरः तैमित्यं गुरुता रुचिर्विकलिता तं द्रापि पासालसं का  
 सो गस्फुटता वमिः स्वसनता शोथो मुखे लिप्तता स्वेदः पर्वभिदोरतिश्रजडतारोमोद्गमः शीतता वातश्ले  
 षमसमुद्भवस्य कथितं चिह्नं ज्वरस्यार्थिभिः ११ अथ पित्तश्लेष्मज्वरः तिक्तास्यो रुचिता कफस्य वदने लोपो मु  
 दः शीतता तं द्रासंधिषु वेदना च हृदये दाहः पिपासा श्रमः कास स्वासरतस्तनौ मलिनता स्वेदो वमिर्मोह  
 ता चिह्नं पित्तककज्वरे मुनिवै संकीर्तितं पूर्वजैः १२ अथ संधिकः त्रिदोषोत्थिते संधिके सन्नपाते भ  
 वे तं संधिपीडास्य शोषोत्पमूर्च्छा श्रमो वीर्यनिद्रा विनाशो तितं द्रापि पासोष्णको रुचिर्दाहकासौ १३ अथ



मि.  
चा.  
३  
३

अंतकः करोत्यंगभंगं प्रमोवेपथुं यः शिरः कंपनं कंडुरं रोदनं प्रलापं सतापं च हिक्का मसाधं बुधं तं वि  
जानीहि तं चांतकां ५ अथ रुग्दाहः यः शूलं विततोति दारुणं भयं हस्ताहिसेतं तथा जिह्वा कंठिकता  
समंति कलतां मोहं च कंठव्याघ्रां श्वासं काशं तरेति रंतरत्वं हृत्कंठयोः शोषणं सतापं प्रमरोदनं प्रलापनं  
जानीहि रुग्दाहं ६ अथ चित्तभ्रमः यो मोहाद्भ्रमति क्वचिद्विकलतां प्राप्नोति रौति क्वचित्पूतं कारं कुरुते  
दधाति मदतापीतं क्वचिज्जीयते सतापं सहेने मुदं वितनुते वाचं भ्रमाद्भाषते तं चित्तभ्रमसन्निपातमुनिसंज्ञा  
मीहि ७ साधनं १० अथ शीतं गः शीतं त्वे विदधाति यो विलतनो रोमोद्भ्रमं वेपथुं श्वासं काशं तमं क्वचि  
त्त्रिष्यलतां मूर्च्छां मतीसारकं चेष्टादीनां तरं क्लमं च मथुता हिक्का शिरश्चालनं तं शीतांगमवेहि वैद्यरहि  
जं मृत्योः सावायं ध्रुवं ११ अथ तंद्रिकः कंठे कंडुं तृषारुचिः क्लमथुता पीडाति करणाद्वयोर्जिह्वा स्पाम  
तराश्वकंठकथुता तंद्रातिसारो रुचिः सतापः कफवेदना बहुतरासा सोधिकः काशता मृत्वाण्यखलु  
तंद्रिको निगदितचिह्नैरमीभिर्षरेः २० अथ कंठकुज्वः कंठग्रहं यः कुरुते हमुग्रहं मूर्च्छा प्रलापं ज्वरं  
कंठवेदनां मोहं च दाहं हृदये शिरो रुजं तं कंठकुज्वं प्रवदंति साधवः २१ अथ कार्णिकः ग्रंथिकर्णो तदे



शोभवति बहुतराकं ठे देशेति पीडा ग्लानिः स्वासः प्रसेको वचि सिधिलता म्लेषणा रुद्धकंठः मूर्च्छा कंठः  
 प्रलापो वपुषि क्लृप्तमावेदनो स्वासकासः स्वसंभ्रूपंचरोगा विदधति सततं कर्णिके सन्निपाते २२ अथ भग्ने  
 त्रः स्मृतिभ्रं सनं भग्ने दक सन्निपातः करोत्यंगपीडा भ्रमं भग्ने त्रं ज्वरं वेपने म्लेषतां स्वासकासो विलापं प्रसेकं  
 पिपासामसाध्यं २३ अथ रक्तक्षीवी छर्दि रक्तक्षीवनं क्लृप्तजिह्वाकाशं स्वासं मंडलं दाहमुग्रं संज्ञानाशं तापमा  
 थ्यानं तस्मै रक्तक्षीवी प्राणानां च कुर्यात् २४ अथ प्रलापी प्रलापी रवे पुत्रगेहं प्रयाति ज्वरा तापपीडां ग  
 कं पंप्रयाशाः तृषाशोक संज्ञा विनाशः प्रवादः शिरः कंठमोहं गदाहो विनिद्रः २५ अथ जिह्वकः जिह्वाकंठ  
 कं वेष्टितां शिथिलतां स्वासाधिकं मूकतां शत्रौ जागरां तृषावधिरतां वीर्यक्षयं दीपातां हृत्पार्श्वदरनाशिका  
 धरतल शोषं विसंज्ञं ज्वरे कायेयः कुरुते रुजं बहुतरं जानीहि तं जिह्वकं ॥ २६ अथ अभित्यासः अभिन्नासको य  
 स्पदे हे स्थितस्याद्भवे तस्मै मृत्युविनिद्राति तस्मा ज्वरः पाददाहो गकं पोति जायं भ्रमश्चासनाशां सतादीनां चेष्टा  
 २७ एते त्रयोदश सन्निपाताः स्युः ॥ अथ अजीर्णज्वरलक्षणम् ॥ अजीर्णज्वरे लक्षणै रसभिर्वाभिषेक सत्त  
 मे जीयते सप्तभिर्वा अतीसार उद्गार रूष्माति निद्रा शिरै र्तिः प्रलापो हि जृम्भो देर रुक् २८ अथामज्वरलक्षणं



भि. हृत्तासलालाश्रुतिवात्परोचकैः क्षुत्तासन्निद्राबहुसुत्रतालसैः वैरस्यवक्त्राभत्यवहुलक्षतक्षयैरामज्वरोवैद्य  
 च. पेरैर्विलक्ष्यते २८ अथरक्तज्वरः प्रलापोंगदाहोमुषाद्रक्तपातस्तृष्णास्फोटनामोहतांगप्रपीडा भ्रमोरक्तने  
 ध. त्रैथानिद्राविमूर्छाभवंतीहरज्वरेलक्षणानि २९ अथदृष्टिज्वरः मुहुर्मुहुर्जंभनमंगदाहंविस्फोटकंसंधिषुशू  
 लमुग्रं सत्वोर्ध्विणालुर्दिमनाहतापोदृष्टिः ज्वरः संकुरुतेविवर्णा ३० अथभूतज्वरः भूतप्रेतपिशाचदैत्यद  
 नुजैर्जीतो ज्वरोगादासैः संस्लापंहृदिवेपथुविननुतेमूर्छाप्रलापमदं जंभामंगविमर्दनं विकलतां हास्यं कचिद्रो  
 दने गीतं रक्तविलोचनं मनुजतं जानीहि भूतज्वरं ३१ अथमलज्वरः प्रलापोंगतापोभ्रमोहृदिदाहस्तृष्णा  
 क्षारनिष्ठीवनं घूर्णादृष्टिः सक्त्वन्मदनं कंठजिह्वास्यशेषः शिरोगौरवं विडज्वरेलक्षणानि ३२ अथखेदज्वरः  
 विष्टवनं स्फोटनमंगदशेषासः पिपासालसतापप्रसक्तः त्वेदोतिनिद्रामदवीर्यनाशो भवति खेदः ज्वरलक्ष  
 णानि ३३ अथाशायज्वरः शायस्यतो द्वे गवमीपिपासाविनष्टचेष्टाभ्रमतापमूर्छा दुर्गंधतांगे हृदिवेप  
 थुत्वं भवति शायज्वरलक्षणानि ३४ अथोषधजनितज्वरः भवेदोषधीगंधजेचिह्नमेतज्वरोचित्तविभ्रंशतारक्त  
 नेत्रे शिरोरुक्त्वमिर्मूलनागान्नशेषपिपासाक्रमत्वं च निद्राभवेयुः ३५ अथभयजनितज्वरः भयात्कस्यचि



दुद्भवेद्योवरूपेज्वरेचिह्नमेतत्तवेदंगकंपः मुखेसुष्कताभ्यंतरेत्यंतपीडाप्रलापोयचिह्नः अमोशोकमूर्च्छा ३०  
 अथकोपज्वर भवतीहकोपज्वरेलक्षणानिस्फुरद्भात्रभागेचलद्रक्तनेत्रं प्रलापोयह्लासकंपार्थिमूर्च्छाविवर्णाः  
 प्रसेकोमुखस्तालुशोषः ३८ अथशस्त्रातादिजनितज्वरः ॥ शस्त्रास्त्रदंशस्मकणादिघाततो जातेज्वरेद्योवरंतरेहिल  
 क्षाणं तापः पिपासाकफकंठरुद्धताशोथः प्रलापोरुचिरार्तिताभवेत् ३९ अथाभिघातज्वर ज्वरेभिचारसंज्ञकं भ  
 वंतिलक्षणानिषट् प्रलापशूलमोहतास्तृष्णागंकंपतारुचिः ४० अथकामज्वर ॥ रोमोद्गमः साध्वसहर्षजृम्भाभी  
 तिर्विषादोमदशोकेरोषः पतानिचिह्नानिभवंतियस्यकामज्वरंतंकथयंतिवैद्या ४१ अथस्त्रीसंगज्वरः ॥ सिंघो  
 त्यंतसंगाद्भवेचिह्नमेतत् ज्वरेग्लानिनीष्टीवनंश्वासकासं भवेद्वेपथुर्गात्रदेशेषु पूरस्तृष्णातिर्वलत्तंचपीडांगशो  
 थः ४२ अथदीर्घाधातुमंदाग्निजनितज्वरः ॥ धातोदीर्घातयाथवाग्निसमताजातो ज्वरश्चितया शोथिलंपकुरु  
 तेरुचिंवितनुतेथेनेतनोपांडुतां सर्वांगंतुदतेददातिक्लृप्तां हर्षपरं नाशति वीर्यत्वं जयते रुचं न सहते श्वासं भ्रमं  
 विभ्रति ४३ अथसंततज्वर वसतिरुधिरचातो योज्वरोद्वाद्दशाहं क्वचिदपिचदशाहं संततं संततोयं प्रभवति  
 खलुनाम्नाश्वासकासं विधत्ते ज्वरयति नरे देहं याति नाशं सपश्चात् ४४ अथविषमज्वरः ॥ निरंतरं तिष्ठति सर्वदेह



मि. सत्त्वोज्वरो यो विदधाति शैत्यं अत्युष्मतो याति कदाचिदेवं तं कस्य साध्यं विषमं वदंति ४५ अथ महेंद्रज्वरः अ  
 च. हे। रात्रियोर्वाहिकालोत्रिकाले चतुष्कालके वा प्रवृत्तिर्निवृत्तिः करोति ज्वरो यः स्वतंत्रातिरोद्रोमहेंद्रो हि नाम्ना निरु  
 ५ को मुनीन्द्रैः ४६। अथ वेलाज्वरः अहोरात्रयोरेकदेशे ज्वरो यः समागत्य देहे स्रुपां विधाय नरोपीडेयन्नित्यशोनि  
 ५ दयंतं विजानीहि वेलाज्वरो वैद्यराजैः ४७ अथैकांतरज्वरः दिनैकांतरे या विधायो गृहं पनराणां शरीरे प्रपीडेति  
 तांतं दिनैकां विमुच्याय धातुश्रुते तमेकांतरं विजानीहि वैद्यः ४८ एकांतरो ज्वरो चोरो द्विविधः परिकीर्तते  
 शीतेनैकः समायाति तापेनायातियोपरः ४९ अथ त्राहिकज्वरः दिनद्वयं तु विष्णाम्यमेदो मजास्थिधातुषु यः  
 कुप्यति तृतीये हि त्राहिके तं विदुर्वेदा ५० अथ चातुर्थकादि एवं चातुर्थको ज्ञेयो पादिकमासिकस्तथा वार्षि  
 को मुनिभिः प्रोक्तौ वर्षमायाति नित्यदा ५१ अथ देवकोपज्वरः वापीकूपतडागगोपुरमठप्रकारवेदीप्रपादे  
 वांगोपवनानि देवसदनं जिंदंतिये मंडपं साधूवाह्यरायोगिनां पितृगवां पीडां प्रकुर्वंतिये तेषां देववरप्रको  
 पजनि तो चोरो ज्वरा जायते ५२ अथैकांगज्वरः प्राणिनामेकमंगो ज्वरो रुजयति ध्रुवं तस्यांगस्य च यन्ना  
 मतन्नाम्ना ज्वर उच्यते ५३ अथान्तकज्वरः आसौ मीव हते गले कफचयेः संरुद्धे तेयो मुखात् फेगं संवम



तेष्विधमनेकांशविधनेरतिं अथानेकुरुतेचमोहमरुचिंहिकामतीसारकं त्वविद्याज्वरमंतकंप्रियसखा  
 मृत्योरसाधोभृशं ५५ अथशोद्धेज्वरः अर्थापत्यकलत्रभ्रातृसुहृदांशोकोद्धेज्वरः प्रसेदंवद्मोहतामरु  
 चितंनिद्रातनोपांडतां शैथिल्यं कुरुतेनरंषिमनसंश्वासंमुद्वेदनां तैमित्तं विकलंभृशंविधिरतांमूर्च्छावलोप  
 दयं ५५ ज्वरस्यैषसंस्पर्शाङ्गधाद्वादर्शनादपि ज्वरोभवतितं नाम्ना इतिरोगविदोविदुः ५६ अथत्वगाज्वरः  
 कुर्यात्त्वचिस्पयवनज्वरोनिशंरोमोद्गमंरूचत्वगाक्षिमीलनं जंभागमर्दंस्त्वणानिवेदनाविराममूत्रबंधंमु  
 खमिष्टतारति ५६ रक्तत्वचंदहमतीवत्स्मामास्पेकदुत्पंरिदेहप्रोषं ऊष्मानिमार्तिबहुशीतलेक्षीपितज्व  
 रश्चर्मगतःकरोति ५७ लालामुवेगौरवमालसत्वांनिष्ठीवनंशीतवपुःशिरोर्तिनिद्राचमूत्राधिकतांप्रलापंश्ले  
 षज्वरश्चर्मगतःकरोति ५८ अथरक्तस्यज्वरः ज्वरःशोणितश्चाभ्रमंदेहदाहं सरक्तंचनिष्ठीवनंताम्रनेत्रं शिरः  
 पीडनंशोषमूष्मानमार्तिपिपासामरोचं करोतीतिमूर्च्छा ५९ अथरसस्यज्वरः पिपासाशिरोर्तिर्विमिश्रलमुग्रं  
 प्रलापंगकंपोरुचिर्वैतमस्य वपुःस्वेदरोमांचितंकंठदाहोरसस्योज्वरोल्लदाणोजायतेतैः ६० अथमांसगत  
 ज्वरः भवंतिज्वरेमांसगलक्षणानितमोष्मागमर्दोभूमिमूत्रकृद्गः वपुःक्षेपमभ्यंतरेत्प्रिदाहस्तथावेद



मि.  
च.  
६  
६

नाछर्दितात्रिप्रलाप ६० अथमेदगतज्वरः भवन्तिज्वरेमेदगेलक्षणानि शरीरि दुर्गंधितादंत पीडामुहु  
मृत्रतावह्निनाशः कृशत्वविषादोल्पक्षारोरुचिश्वासकासौ ६१ अथास्थिगतज्वरः ज्वरेस्थिप्रदेशे गते लक्षण  
निभवंत्यस्थिविस्फोटनं पूर्वमेदः शरीरस्य विक्षेपेनेदहृदाहस्तघोषाविलापोभ्रमः खेदतापो ६२ अथमज्जाग  
तज्वरः वह्निशीतताभ्यन्तरेत्यंतदाहः तमः कंपनं मर्मभेदः प्रलापः तृषाश्वासहिक्का र्त्तयो मूत्ररोधः भवन्ति  
ज्वरेमज्जगेलक्षणानि ६३ अथशुक्रगतज्वरः ज्वरस्युक्रदेशे स्थितो मृत्युदूतसदा ज्ञायते सप्तचिह्नैः भिषग्भिः  
भ्रमो वीर्यनाशश्च चाहीनशोफो वलोयोक्षयः श्वासकासोक्लमत्वं ६४ निद्रावलोयो रुचिर्वीर्यनाशो हृद्देद  
नागोरवताल्पचेष्टा विष्टंभतायस्य किलारतिः स्यात्सधातुपाकी मुनिभिर्प्रदिष्टा ६५ कोपेधातुविपाकिना  
करपरस्पर्शोपिवज्जायते रात्रिकल्पशतायतेत्यन्तर्भोदीपोपिदावायते शब्दोवाणासमायते म्रडः गति  
र्वातस्त्रिषूलायते घृकाशुचिकुलायते तनुतमं वासोपि भाग्नयते ६६ ज्वरस्य प्रसिद्धादेषां पदवास्तुः तृषावि  
हृद्दोछर्दितीसारहिक्का शरीरस्यभेदोरुचिश्वासकासाः समूर्च्छा हि भागद्वयं ते प्रदद्याः ६७ शरीरस्य वा  
ह्ययदाप्रेतमवातौ भवेतां तदा शीतलं वा ह्यदेशं यदाभ्यन्तरेऽभ्यन्तरे शीतलं भवेद्यत्र पित्तं विदाहोपित्तः ६८



यस्मिन्नेगेवायुर्याति तस्मिन्नेगेपीडां कुर्यात् पित्तं दाहं श्लेष्माशीतं सर्वान् दीषान् सर्वे कुर्युः ६१ अंतर्दीहप्रला  
 पः श्वसनमति तृषानिग्रहो दोषवर्जो स्वेदः संस्थास्थि मूलं भ्रमविकलतनुं संधिदेशेषु पीडा अंतर्वगस्य चिह्नं नि  
 गदितमपरे वैद्यराजेः ज्वरस्पदाहादीनां लक्ष्यं यदि भवति तद्विर्वेग रोगस्य चिह्नं ७० अथासाध्यलक्षणम्  
 भवेद्यस्य डर्गं धिताश्वासवाहं तथांगप्रदेशे तिकं पो विवर्णाः वहिः शीतता भर्तरे त्यंत दाहः सरो गी र्विपुत्रगेहं  
 प्रयाति ७१ कृशः पिछिलांगो महाश्वासवाहो भ्रमो दृष्टरो मारुणाक्षो गंकयः तमो रात्रिदाहो दिवा शीतता तिः  
 सरो गी न जीवेत्कदाचित् सुधाभिः ७२ जिह्वा श्यामतराश्च कंठकयुता रात्रौ दिने जागरं श्वासो निर्गतलोचने शिथि  
 लतानाशामुखे शुष्कता यस्यांगे परिमंडलानि बहु शो मूर्च्छा प्रलापस्तमः कासो रुद्धगलो गदी प्रागदीतोऽसा  
 ध्याभिषगभिः परैः ७३ भवेद्यस्य नेत्राश्रुपातां गहीनो मुखो नाशिकाया यते द्रक्तधारः मुखं कुंकुमाभंगलेक  
 र्णमूलं सरो गी न जीवेत्कदाचित् प्रयत्नेः ७४ कृशात्सूलता सूलतापाः कृशत्वं स्फुटेनेत्रगोलं स्वभावो न्यया  
 स्यात् शरीरार्धशून्यं त्वचा हीनशोको गमिष्ये सरो गी यमस्यालयेव ७५ गद्गी जिह्वया योरसं वति नैवं श्रुतिभ्या  
 नशब्दं न नेत्रेण रूपं त्वचा स्पर्शमुग्रं न सानैव गंधं सरो गी न जीवेत्सहस्रैरुपोये ७६ भवेद्यस्य वाह्यांतरे शीतगात्रं



भि.  
च.

नजीवेद्गदीचंडरसे। सुताभ्यां प्रलापं शिरश्चालनं यः करोति सुखेनादिवैद्यैरसाधो निरुक्तः ॥ ७७ ॥ गतोयुर्म  
नुष्णो न पश्येत्स जिह्वां ध्रुवं नाशिकाग्रं वसिष्ठभार्या स्वकीयां च छायां विशीर्षां शरध्वां भृशं याति नाशनरो यो न पश्येत्  
७८ स्वरो यस्य हीनो गुदा यस्य भ्रष्टा शरीरं कृशत्वं बलो यो विहीनं निमग्नो दाणीं संभ्रमः श्वासकासो स रोगी यम  
स्थालयं याति शीघ्रं ७९ रुदति हसति गीतं गायते क्वापि काले म्रसति मुदति चित्ते भाषते डर्वचांसि प्रलयति परे ह  
हं वादनेत्यते यो वहति बहुलतापं यास्पते मृत्युवक्त्रे ८० अथ रोगमुक्तस्य लक्षणं विमुक्त रोगस्य न रस्य ल  
क्षणं विद्वंधमोक्षं मनसि प्रसन्नता देहे लघुत्वं रसनाति कोमला स्वल्पा तृषेदारसभोजने भवेत् ८१ उरसि  
शिरसि कटु रात्रि निद्रा त्रिगुजा भवति विसर्दे च तोस्य ल्पत्वं सागरुक्षं सुककराण्यविपाकः खदयुक्तं शरीरं कृमि  
मलपरिपूर्णं रोगमुक्तचिह्नं ८२ शीतं गुदं यस्य शुभा च दृष्टिश्चैतत्प्रायः कफहीनकंठं स्वल्पा गतापो रसना  
तिशुद्धा शीर्षं लघुत्वं सरुजाननं पश्येत् ८३ तारुण्यं विदधाति षट्सदिवसेष्वाद्येषु चोरो ज्वर स्तस्मिन्मोघधमुक्त  
हं गदहरोदयान्नकाले क्वचित् दीषोपद्रवसंयुतेति तस्मिन् देयं कटित्मोघं वार्द्धिकं दिनपंचतेषु पुरुतो जी  
राज्वरोगोत्तमं ८४ भवी भत्सुखिणो राज्वरोगे कपिलो भस्मप्रहारसिपात् पिंगाक्षो यस्य स होदरो य परतो रोद्री



ज्वलद्विग्रहः शंभोस्वाससमुद्रवाभयकरादक्षकृतोर्ध्वसकाः चोराद्युर्ध्वरनादिनोमुनिवैरेः प्रोक्ताज्वरास्तेऽष्टधा  
८५ वीभक्तोरुधिरारुणावरहृतोऽसुडास्थिमालाधरोरक्ताक्षः कृमिशंकुलसितयनोऽर्गधिपूर्णेनिशं नगोरुद्र  
समुद्रवोतिबलवान्कोपीजगतधातकः कृष्णागोमलिनोमहोदधदमनः पुष्पोद्विजध्वंसकः ८६ अभुद्वद्विध्वंस  
कोरुद्रकोपात् त्रिशीर्षेस्त्रियात्मदेनेत्रेति कायः चलजिह्वयासृक्कणीलेलिहृतो वृहत्तालजंघोरुणाक्षोतिको  
र्धो ८७ अभुद्वद्रकोपाज्ज्वरः कापिलाख्यो मुखांगारपुंजोद्भिरेतो निकोयः मदाधूर्णताक्षः स्फुरताम्बु कशीम  
हामेघगर्जोमतो हर्षहन्ताः ८८ अभुद्वद्रस्रविद्येयकोरुद्रकोपात् महादाहहंसो मुहुर्जृम्भमानः चलत्सप्तजि  
ह्वः करालो ग्रदंष्ट्रः स्फुरत्तप्तताम्रा रुणाश्रमश्रुकेशः ८९ त्रिपादुद्रकोपाद्वभूवारुणाक्षो भृगोश्मश्रु विध्वंसकस्त  
व्यकर्ण ज्वरेदीर्घकायो मुहुः श्वासकर्तारो नित्यमानो गदादित्थार्तः ९० अभुद्वीरभद्रेऽश्वराडुत्कटासो  
ज्वरः पिंगनेत्रो लज्जंघोसिवर्णीः तृषार्तो द्विजिह्वोत्सिंहद्वितीयश्चलः तीव्रकेशः कृशः शुक्लमांसः ९१  
वभूवातिदीर्घोदरोलंबकर्णो ज्वलदग्निरूपश्चलद्रक्तनेत्रः तृषाश्वासजृम्भात्वितांगप्रमर्दो भटे सो ज्वरो  
रक्तवर्णीः प्रमत्तः ९२ ज्वलद्विग्रहो मुक्तकेशश्चलद्रुस्त्रिपुल्लीविहस्तो भुजंगेशपासः ज्वरेणीतहरश्वास



भि.  
च.  
८  
४

जातः कृशाः शुष्कमांसो बलीभैरवेशः ॥ भिषकचक्रचित्तोत्सवे कर्कशाजो ज्वराणां स्वरूपं मया कीर्तितं तत् स  
खेनाश्वनीयात्रिधन्वंतराणां विलोकाविलंशस्त्रमन्यागमं वै स्थ ॥ इति श्रीभिषकचक्रचित्तोत्सवे हंसराजकृतवैद्य  
शास्त्रे ज्वलक्षणाणि अथातीसारलक्षणम् ॥ तस्मात्त्वानिर्नितांतद्दृदिजठरगुदे शूलमुग्रं सदाहं स्वल्पं स्वल्पं पुरीषं  
प्रभवति सततं नैव सर्वं व्युत्तिः स्यात् अंतर्दोहप्रस्रासोरुचिविकलतत वक्रनाशातिशोषः वातातीसारचिह्नं निग  
दितमृषिभिः पूर्वजैर्वैद्यविद्भिः १ नानावर्णं पुरीषं मधुवशासदृशं दुग्धं धियुक्तं वारंवारं शतं प्रचलितं निगुद  
तः कंपसंतापयोगः शूलदोहोरुग्रं दाग्नेहृदि न शिवदेने शोषतस्मात्प्रमत्तं पित्तातीसारचिह्नं कथितमृषिवरे  
रनिभारद्वजाद्यैः २ सकृदुदोतपुरीषप्रवाहश्च लोफनिलोमेदुरोदुष्टगंधिः हरितश्चेतद्वास्माकृतिः कष्टसा  
यामभवेच्छिह्नमेतत्कस्यातिसारे ३ अतीसारसारे कफपवनपित्तप्रजनिते गुदपार्श्वकुक्षौ जठरहृदयशूलमरुचिः  
मुखकंठेशो ४ यो भवति सततं क्षुद्रिरिति तेषां काशाः प्रस्रासो वपुषि परिशोफा गदहनं ५ वारंवारं पुरीषं भ  
वति सरुधिरेकं वतालोऽलहं शोषो वसो प्रपीडा हृदि जठरगुदे पार्श्वदेशेषु शूलं ग्लानिः कायिकृशत्वं परि  
गलिततनुनिर्बलत्वं शरीरे रक्तातीसारचिह्नं प्रवरमुनिजनैः प्राक्तमेतन्नितांतं ५ संसृज्यं पुरीषं प्राशु



धिरनिभं पीतवर्णसकण्डं वारंवारं प्रतप्तं प्रचलितगुदतः स्युडर्गं धिस्त्रिगुणं शूलं नूनं गुदाग्रे प्रभवति पदितः फे  
 निलं पिच्छिलं वा आमातीसारचिह्नं मुनिवरवचनात्कीर्तितं हंसराजैः ६ अतीसारिणां तत्तत्प्रेजे ज्ञीतगात्रं त्रिषाशो  
 यश्रुलान्वितं श्वासयुक्तं ज्वराधानदिकान्वितं दाहमूर्च्छागुदाभ्रष्टशोषार्तिकाशादिपुष्टं ७ विरुद्धासनेः स्त्रि  
 ग्युडग्यान्त्रदोषैः द्रवं स्नेहदृष्टं गुमद्यादिपात्रैः गरिष्ठाम्लमिष्टैः कमीणां विकारैरतीसाररोगो भवेत्मानवाको ८  
 अतीसारीत्यजेत्स्नानं सन्तापं वह्निः सूर्ययोः तैलाभ्यंगं च व्यायामं गुरुस्त्रिग्यादिभोजनं ॥ इति श्रीभिषकचक्रचि  
 तोत्सवे हंसराजकृते वैद्यशास्त्रे अतीसारलक्षणं ॥ अथ संग्रहणी लक्षणं वातोत्थाग्रहणी गदः प्रकुरुते विद्वधनं  
 मूर्च्छनं कांसश्वासतं स्फुल्वचविरसं कंपं शरीरभृशं कुक्षौ तालुनिमग्नं किह्वदिगलेशोषं गुदवैदनाकं प्रच्य  
 वते पुरीषमसक्तं सामं सशब्देन १ चिह्नं पित्तग्रहणीः प्रभवति हृदये कंठदेशे तिदाहः शूलमेद्रे गुदाग्रे रु  
 चिररतिरतः शुष्कफेनं पुरीषं तृल्लुल्लंशकं क्वचिदपि बहुशो दुष्टगंधिप्रयुक्तं पीतं वा कृष्णं पंचवससदृ  
 शं निजं रोमहर्षो तिलस्मां २ कफसंग्रहणी कुरुते हृदये जडतामुदरे गुरुतामरुचिं मनसि भ्रमं तां सरुजं सि  
 थिलं शितं फेनयुतं च पुरीषपरं ३ ग्रहिणां त्रिदोषोद्भवाणां शकं पुरीषद्वयं शक्यं वसामं भवेदल्प



भि.  
च.  
५  
९

मल्यश्च विद्रक्तवर्णागरिदं दुष्टदुर्गंधिमिश्रं ४ विष्टं भृगुहणी गदः प्रकुसुते दोषे सिभिः संभवे चे रस्य शिर  
सिवायां गुरुतमं शूलं गुदापीडनं आलस्यं हृदये गुरुत्वमरुचिं काशविषासं भ्रमं श्वासाथानविवर्णतां दस्त  
मीतदाहंकरं चोर्वमिं ५ अतीसारगते मंदावह्निच्छायातिभोजनेः वर्तते यो भवेत्तस्य ग्रहणीदारुणानि शं ६  
वायामैशुनं रुक्षभोजनं वह्नितापनं तैलाभंगं दिवासायं ग्रहणीरोगवानत्यजेत् ७॥ इति श्रीभिषकचक्र  
चिन्तोत्सवे हंसराजकृते वैद्यशास्त्रे ग्रहणीलक्षणं ॥ अथांशसि ॥ गुदाग्रेषु जानाति मांसां कुराणां च तस्त्रीणां सख्या  
निसांगानि यानि भवन्तीति दुर्नामसंज्ञानि नूनं मरुतश्चेष्टापितोद्भवानीहितानि । शुष्कवातसमुद्भवाश्चिभिचि  
मास्तथा गुदस्या कुराः श्लानाश्चामतराः खराश्च विकटानीलासिताभाक्चित् पर्जरा कृतयो हि रुस्तसहिताः  
शोषाननासंयुताः भिन्नाविस्फुटिता तनाञ्जरकराः पायोस्पिताः खदाः २ वातांशसि कृतात्वे मेव बहुलकुर्व  
ति विद्वंधनं क्षुब्धांशं बलवीर्यकांतिहरणं शूलं गुदापीडनं शोषं कंडुरुजं विकारमधिकं शब्दं गुदातो निशं आथानं  
जठराग्रागुरुतमं स्त्रीदंतनोपीडनं ३ गुदां कुरास्तु पित्तजा भवेति पक्वचिंचभाः श्रवंति रक्तमुल्वणां च मासि  
मासि मेदुरा अजाविश्वकरी मुनी गवां स्तेनोपमाहिते खराजलौकिकानना । महांत दोष संभवा ४ स्वलात्स्य



ल्यतरं पुरीषमरतिं विदुर्बन्धनं कृजने कष्टदाहसमन्विते सरुधिरं मूलं गुदागर्जनं श्रीहंवीर्यवलक्षये सिधिलतां गुल  
 मात्रद्विभ्रमं। पिताश्रीसिरुचिंतया बहुतरं कुर्वत्यनाहंश्रमं ५ कंटाकागुदसंभवात्वरतरमांसां कुरां पिच्छिला स्तव्याः  
 खेतनिभाः मृगीस्तनसमास्तिग्याश्च स्पर्शाप्रियाः स्फुल्लामूलदृढा भवन्ति मिलिताः कपीसवीजोपमाः वेद्म्यावद्भुखा मया  
 दिजनकाः पायौद्रवोदारुणाः ६ संकोचं गुदबन्धनं च जठरे कुर्वत्यनाहंश्रमं तच्छुक्लं कष्टतरं पुरीषमसकृत् निद्रातनौ पांडुतां  
 याधानं गुरुतां भृशं सिधिलतां हर्षक्षयं क्षीणतां श्लेष्माश्रीसिधिरुजं बहुतरं जाड्यं बलोजः क्षयं ७ अर्शसिमाध्या  
 निगुदोद्भवा निविदोषजातानि समस्त रोगान् तन्वति काप्यं सरुधिरं श्रवति दहंति वीर्यं ददतीह डालं ८ त्यजेदृशसा  
 संयुतो वातजेन नरः सर्वदोमेषु न रुक्षभोज्यं कषायं श्रमं मद्यपानं विहाति जलस्पावगाहं वहिस्त्रापमेतत् ९ पित्तजे  
 जेनाश्रीसायुक्तस्य जेद्वारो मभोजनं वायामं सूर्यसंतापं कटुम्ललवणानि च १० कफाश्रीसायुक्तनरः प्रवातं जला  
 वगाहं मधुराम्लशीतं त्यजेति स्निग्धं च गरिष्ठभोज्यं स्वापं दिने जागरणं रजत्यां ११ इति श्रीभिषक् चक्रविभोत्सवे  
 हंसराजकृते वैद्यशास्त्रे अर्शसंलक्षणां ॥ अथ भगंदरलक्षणां ॥ गुदतः परितो द्वितीयं गुलके पिटिका निर्दिशति करोरिति  
 कृजरदः भगंदरणाको रुधिराचि तो मुनिभिर्गदितस्तु भगंदररुक् १ भगंदरोति मरुद्भवी रुजा करोति दारुणा  
 ह्यपानवातसंभवो गुदं प्रपीडयेति शं करोति पेटिका प्रातं विपाकदाहसंयुतं व्रणैश्च धरीत दीपु रीषमृषवेधन



भि.  
च.

१०

१०

भगंदरोतिदारुणः करोति पित्तजोहितं गुदे च पैटिका रुणु विपाक दुःख भूमिकाः अनेकधाः मूत्राः  
खरालुपूयशोणितवहाकटौ वथामने कधामपानकोपनोद्भवा ३ गुदांतपिडिकां कुर्याद्भगंदरं रक्तं  
जानिषं कंडुशोफं वथोपाके रक्तस्य वहः कृमीन् ४ आहुतं च भगंदरं कफमरुतपित्तोद्भवं पंडि  
ताः विस्फोटैर्दहते गुदं कृमिकुलैरत्यामिषं योनिषं पक्वैस्त्रिद्वसमन्वितैः सरुधिरैः पूयं प्रवत्या  
मिषं शोथं कंडुरुजादिकं वितनुतेऽयानेन विद्धं धनं ५ इति श्री हंसराजकृति भगंदरलक्षणम् अथ जीर्णलक्षणं  
भुक्तान्नपाचितं नैव वह्निनोदरजेन तत् तस्यापरिपुर्णभुक्तमजीर्णं विडुर्बुधाः १ भुक्तान्नं न विपाकमेति जठरे  
विरामं त्रयोस्य भनादोत्रैर्जागरणात् दिवा ति शयनादं त्वदुपानान्तरां दुर्भक्ष्यादिषमाशनादतिभया क्रोधाद्विरु  
धाशनात् मंदाग्नौ बद्धभोजनाद्गुरुतरात्पेक्षतश्चित्तया २ वाताधिके विषमतां समुपैति वह्निः पित्ताधिके भवति व  
ह्निरतीव तीक्ष्णाः श्लेष्माधिके जठरजोद्धतभुक्तसमंदो वातादिकेषु समेषु समो ग्निरंते ३ विष्वं विषमानलं प्र  
कुरुते रोगांश्च वातोद्भवान् ति क्षणाग्निर्विदधाति पित्तजनितान् रोगान् विदग्धाशने आमं श्लेष्मसमुद्भवान् वित  
नुते रोगांश्च मंदानलं वैरोग्यं दुतभुक्तसमो हिसतंतं धते रुचिं मानसी ४ वाताजीर्णं विह्वमेतत् प्रसिद्धं जृम्भा  
शूलं क्षुत्पिपासां गमंदः साह्योद्गारो धूमयुक्तोऽतिकष्टः आसणोषो मूत्रधातो यद्विक्ता ५ मूत्रादाहः संश्रमः १०



शूलमुग्रं तस्मोद्गोरोधूमयुक्तो निसाम्लः मोहः स्वेदः पर्वनं गंधिसांद्रं पित्तजीर्णं लक्षणां सद्रिक्तं ६ कफस्याजीर्णं भवति  
 गुरुताच्छर्दिर्बधिता अतीसारः सोथोरुविरपित् तस्माच्छ्विकलता वमिलालावक्त्रादरतिरुदरभारमधिकं शिरः पीडालस्यं गु  
 दपवनसंचारमधिकं ७ अजीर्णतो विसूचिका भवेद्विलंबिका तथा विसूचिकोद्वेगमिनीक्षणेन नाशयेत्तरं अधोगतिर्वि  
 लंबिका विलंबकारिणीति सा अपानवाते प्रेरिता मनाक्षदृतिहारिणी ८ शुक्लान्ते प्रहरात्पूर्वं द्रवं कृतोद्वेगमानयेत् या  
 सा विसूचिका प्रोक्ताः धोनयेत्सा विलंबिका ९ अतीसारमूर्च्छा पिपासा गपीडाभ्रमोलासहिष्का विमुक्तांगसंधिः निमग्राक्षि  
 णीकुस्मदंतोष्ठजिह्वा विसंज्ञा विसूच्या भवन्तीह शूलं १० विषूच्या मण्डुर्विर्मूत्रचानो भवेद्वपयुः कंठवक्त्राष्टशेषः  
 विसंज्ञारतिर्देहदाहो ल्पशब्दस्त्वंचाकीचनेदुद्धिनाशो ल्पचेष्टाः इति श्रीभिषक चक्रचित्तोत्सेव हंसराजकृते वैद्यशा  
 स्त्रे विसूचिका विलंबिकालक्षणां ॥ अथ कृमिलक्षणम् ॥ जायेते कृमयः नरस्य जठरे वा ह्येचयूकादयः बाह्याभ्यंतरे  
 भेदतो बह्वविधा सूक्ष्माति सूक्ष्मास्तथा दीर्घा दीर्घतरा भवन्ति मिलिता भिन्नाः पराजंतवीः नाता वर्णा समन्विता बहुप  
 दः पादैर्विहीता परा १ मूर्च्छाति कंडू पिटिका प्रकोटरान् कुर्वन्त्यतीसारमनाहसंभ्रमं दाहं विवर्णवमथुं विगंधि  
 तां काशं शरीरे कृमयो मुहुर्मुहुः २ उदगात कृमीणां चिह्नमेतन्नराणां भवति हृदयदाहः संभ्रमो गेविकारः अर



मि. तिरुचिकाशंछर्द्यतीसारमूलं सकलविकलकायः स्वीवनंनिर्वलत्वं ३ भुक्तस्योपरिभोजेननमपुत्राम्नाभ्यामृ  
 च. द्वादिवादधामाषपयोभिरामिषयुतेः श्लेष्मोज्ज्वलितवः संतापः क्षतशोफशकमपुभिः मद्येनरक्तोज्ज्वलः अन्यैर्वा  
 ११ क्रमयोभवंतिजवेरन्तुणासदादुःखदाः ४ कृमिवात्सत्यजेन्मिष्टं पिष्टं शकं पयो गुडं अद्यायामेष्टं चाम्लमाष  
 ॥ मासंद्रवंदधिः ५ इति श्रीहंसकृते वैद्यशास्त्रकृमिलक्षणां अथ पांडुरोगलक्षणां ॥ दोषासंकुपितास्त्रयोपि दधते  
 पांडुशरीरे रुजं नृणां तीक्ष्णतमं द्रवं चलक्षणां रूक्षा मिषं सेवने मृत्पृगीफलभोजनं हि प्रातः तं रोत्रे दिवा प्रायि  
 नां स्त्रीषु त्यंत विलासिनां प्रतिदिनं प्राकाम्लसंभक्षणां १ पांडुर्वातसमुद्भवा नयनयो रूक्षं त्वचः स्फोटनं तोदाना  
 दभ्रमीन्करोति कृशां गुह्यस्थलेशोफतां हृत्कं पंश्च संनतनौ मलिनतां पीतद्युतिं क्षीणां मंदाग्निं वलवीर्यकां  
 तिहरां छर्दिस्तृष्णां शोषां २ अक्षणां मूत्रपुरीषयोश्च चिन्तेयं तेषु पीतप्रभां आसंकोससमन्वितं कृशातनुं मू  
 र्छामतीसारकं हृत्लासं हृदिसंभ्रमं विकलनादाहं तृषासंयुतं पांडुः पित्तसमुद्भवः प्रकुरुते शोषं मुखे शोषं फला  
 शुक्लाननं शुक्लपुरीषमूत्रं तंद्रालसं स्त्रीषु रुचिकृशात्वं लालावमित्वं स्वपथं गुरुत्वं पांडुमयः श्लेष्मभवः करोति ॥



विदोषोद्भवे पांडुरोगे कृशत्वं भवेत्सामका संतप्य विपश्यन् शिरोर्निप्रसेको रुचिः संभ्रमत्वं वलोजो विनाशः क्षमा  
 रुदिशूल ५ विदोषा न्वितः पांडुरोगी भिषग्भिरसाध्या निरुक्तो दत्तको विचेष्टः ज्वरश्चासहसा सकाशात् सारस्त  
 षा संभ्रमो गेषु केषु प्रलापी ६ यः श्वातां सिरुगादिमो मुनिवैरः त्याज्यो भृशहरतः तेजोवीर्यं वलोजसं प्रतिदिनं  
 हानिकरोति ध्रुवं पांडुत्वं त्वचिनेत्रयोः कररुहेष्ठे गेषु विरामूत्रयोः यत्ते वह्नि विनाशकोति वलवानपांडुम  
 नुष्पादनः ७ पांडुरोगी तपजेदस्त्रदिवा स्वायं च मेथुनं शाकं सांसासनं रुद्धं मृद्भक्षणा मतितीक्ष्णातां ८ इति पां  
 डुरोगलक्षणं ॥ अथ कंठकुजः ॥ हृत्पद्मे मलमूत्रयोर्नयनयोर्द्वेति पीतघृतिं दोर्बल्यं वलवीर्ययो रबुदिनं  
 नाशं भ्रमं कामलं अस्थिस्फोटवतिकरो विमलं मांसासनो रक्तजः संतापं करयो मुखे वृषणयोः शोफं च पादद्व  
 योः १ करोति कुंभकामलानेष्टेषु नेत्रयोर्मुखे पुरीषमूत्रयोर्भृशं सकृत्संताप्यार्तिहृतं बलाग्निवीर्यं तेजसा  
 विनाशिनी प्रकंपिणी ज्वरं गदाहवर्दिनी विमोहशूलयापिनी २ यद्वेकषु नेत्रेषु नेत्रयुगलेष्वमूत्रयोः नील  
 तां संधत्ते च हलीसकं कृशतनुं स्त्रीषु प्रदंष्ट्रं संतापं कुरुते रुजं वितनुते पित्तानि लोथंगदं तद्दामगवि  
 मर्दनं शिथिलतां श्वा संभ्रमं वेपथुं ३ नेष्वंगदेषु मूत्रेषु रीषेर्द्वयोर्नेत्रयोः पांडुता तदुप्रशकः वह्निः शीत



भि.  
च.

१२

१२

ताभ्यन्तेरेत्यंतदाहोभवेत्यामकैलक्षणैलक्षणः ४ इतिश्रीभिषक्चक्रचिंतोत्सवेदंसराजकृतिकामलाकुंभ  
कामलाहलीमकंयामकीलक्षणं ॥ अथरक्तपित्तं ॥ व्यायामैरववृद्धितापसहेतैः तीक्ष्णोष्णकटुामिषैरत्यंतसरि  
तैः दिवातिशयनैः स्निग्यानृशंभोजनैः पतैसंकुपितंरक्तपित्तमधिकं निर्गत्य वाह्यं त रात छर्दिलोहितमात्रेनेत्रयु  
गलेरक्ततनोमंडलं १ निष्वासलोहगंधिः प्रभवति पिरसोरक्तधाराचकोत्सांसतापः कोष्ठीपीडा नयनविकल  
तारोचकः स्त्रीवनंतं तस्मांमूलाप्रशोकोमनसि शिथलतासंभ्रमो देहदाहः कासः श्वासोः लघ्वेष्टाकृततरङ्गत  
भुकरक्तपित्तस्यकोपात् २ गुदायोनिमेद्वेदोयातिरक्तं समस्ते श्वसामैः शरीरस्य दाहोः ३ रुदा रुणाप्रपामत  
रचरक्तं वातात्मकं तं प्रवेदंति वेद्याः पित्तोत्पित्तं रक्ततमं कषायं स्निग्धं च सांद्रं कफजं सफेनं ४ उद्वेगं कफजं  
रक्तमधोगंमारुतोद्भवं रोमकूपैर्वहिर्यातं तं विद्यात्पित्तं संभवं ५ अथोद्वेगं वातकफप्रकोपात् द्विदोषजं तं जप  
दानसाध्यं अथोद्वेगमेर्जनितं त्रिदोषकोपादसाध्यं मुनिभिः प्रदिष्टं ६ रक्तपित्तं सावसाध्यं निरुपद्रवमेव  
तत् सोपद्रवंतुदुःसाध्यं जपहोमोषदादिभिः ७ उद्गारलोहितयस्य हृत्तनिष्ठीवने तथा भवेत्पुत्रे पुरीषे  
वारक्तपित्ती मृयीन्तरः ८ व्यायामं धर्मसंतापं तीक्ष्णोष्णकटुकां निच दिवा स्वायमती स्निग्धं रक्तपित्ती नरस्य १२



जेत १ इति श्रीभिषक् चक्रचित्तोत्सवे हंसराजकृते वैद्यशास्त्ररक्तपित्तलक्षणं ॥ अथ राजज्वररोगालक्षणम् ॥  
 यो भारं वहते न रोगुरुतरं सपीडते यक्ष्माणा शब्दोऽसौ परिधाति नो दृढधनुः प्राकर्षतः पीडितः १ देहस्यो राजय  
 क्ष्माहृदिकफनिचयं वर्द्धते शोषितो गं नाडी मार्गं रुणाद्विज्वरयति मनुजः क्षीयते धातुसंधानं वीर्यो जः कांति तेजोः  
 नलवलपिसितं हंति पांडुं त्वधते उर्ध्वं स्वासं तनोति प्रसरति हृदये क्षीणां शब्दं करोति २ यक्ष्मा रुक् कुरुते रुचि  
 कृशतनुं सूक्ष्मज्वरं गौरवं देहं जर्जरितं क्षतं च गले ककाशाधिकं शोषणं संतापं हृदिवेपथुं सरुधिं निष्ठव  
 नपूयते शोषं हृदि रतीभ्रमं शिथलतां शूलं क्वचिद् रुणं ३ विवर्णं शरीरं शकृद्रक्तमूत्रं कंठं गयी डां महा  
 राजयक्ष्मा तमोऽशून्यतां बुद्धिनाशं प्रलापं गले घर्घरेत्वं युवत्या महर्षं ४ मंदाग्निर्वलवीर्ययोरनुदिनं हानिः  
 कृशतं वपुः कामः शुष्कतरोरुत कृशतरं श्वासे रुचिः शोषता रुद्धो मंदतरो ज्वरं क्लमयुता निष्ठीवनं पूयते  
 हृदि र्वाहृदिवेपथुं भवति तत्र वातक्षयलक्षणं ५ पीडा कुक्षिशिगलेषु हृदये रक्तचनिष्ठीवनं शीते म्लेधि  
 कतारुचिर्ज्वलनता कंठे विगधिर्मुखे कासः श्वाससमन्वितः कृशतनुर्भिन्नसरोत्पज्वरस्तपितक्षयलक्ष  
 णं निगदितं द्रैद्यैः सुखेनादिभिः ६ शोकः कासरुजाग्निमंडजडता श्वासे रुचिर्वेपथुः ७ शोथल्यस्वर



भि.  
च.  
१३  
१३

भगतांगकृतावक्रविगंधान्वितं तद्राकुक्षिरुजः कफं बहुतरनिष्ठीवनं घृयनं स्यात् श्लेष्मक्षयलक्षणं च हृद-  
येकं वेदं श्लेष्मनः ७ सहस्रदिनपर्यंतं न जीवयति मानवः ग्रहेणायुस्मरणायुस्तोसाथेनातिबलीयसा ८  
**रतिश्रीभिषक् कचिन्नोक्तो वेदं सराजकृते वैद्यशास्त्रे यत्तुमणोलक्षणं ॥** वक्रादिणासासुरजोभियाताद्रुमोपरु-  
द्धातगुरुभारवाहात् रुद्धादनादंडकशादिवातात् काशेतिघोषादुपजायेत वै १ प्राणाः कंठगतोद्गुदा-  
नपवनोद्गुत्स्योतिपीडाकरः शब्दः काशविभिन्नघोषसदृशो निष्ठीवनं घृयमं कंठेद्युर्गुरशब्दाकृशतनु-  
त्वकूपीतवर्णारुचिः विद्वद्भिः परिकीर्तितं हि सकलकाशस्य चिह्नं महत् २ उरशि शिरसि कुक्षौ वेदना कं-  
ठदेशे भवति वलविनाशः श्ठीवनं तद्धृतं गलमुखपरिशोषः शुष्ककासो गमदः क्षवशुरतिरुग्रावात-  
कासस्य चिह्नं ३ भवेद्दीर्घहानिज्वरो वक्रशेषः सरक्तं च निष्ठीवनं शूलमुग्रं त्वघासं भ्रमस्तिक्तमांस्यविदा-  
हो निरुक्तं परैः पित्तकासस्य चिह्नं ४ निष्ठीवनं सांद्रकफनयुक्तं काशेन छर्दिर्वलवीर्यनाशः शीर्षे प्रपीडा-  
जडतांगगौरवं प्रोक्तं भिषग्भिः कफकाशचिह्नं ५ भवेद्यस्य निष्ठीवनं घृयवर्णं मुखान्नासिकाया विगंधिर्वि-  
वर्णं महाश्वासवाहो गतो यो लघ्वीर्यः सकाशी न जीवेत्सहस्रेभिषग्भिः हृद्दः दीर्घातमः काशी साथोदा-

१३



नजपादिभिः नरुणो बलवान्साध्यः। मथ्ये रौषधिभिर्बुधो ८ ॥ रतिश्रीभिषक् कचिलोत्सेहं सराहने वैद्यशा  
 शास्त्रे कासलक्षणं ॥ अथ हिक्का लक्षणं ॥ रजो धूमपातात्पुलेनासिकायां गरिष्ठान्न भक्ष्या जलस्यावकाशात् अ  
 मादध्वे वेगात् घाते ररुच्याः भवपुर्तगां पंचधारौ द्विक्का १ प्राणादानसमानकोपजनिता हिक्का त्रवृद्धिप्रदा  
 कंष्ट्रं हंति करोति जन्म समये वालस्पृष्टिं सखं तेजोजः बलवीर्यवृद्धि मधिकं हर्षं रुचिं वृद्धे रक्तास्य तनु कंप  
 नं नयनेयोः विस्फारमांद्रगलं २ तारुण्ये वयसि स्थिते क कमरुजातानि हिक्का हिता वैरस्य वदेने गले सरस  
 तां कुक्षौ प्रपीडां रुते आद्यं हृदये रुगा द्विपवनं मर्माग्नि संतोदने छदिशा कुरुते रतिं वितनुते हलासमुल्लास  
 ते ३ वार्द्धिके वयसि स्थिते सति महा हिक्का यदा जायते पित्तश्लेष्म मरुद्भवा प्रकुरुते पीडां गले मरुके शूलो  
 ध्यान तृषारुचिं वितनुते हलास हृत्पीडनं पंचतं वितनेनाति रोगमखिलं प्राणान्निहंति दुतं ४ उदानवायुको  
 पेन पंच हिक्का भवंति ताः कुर्वति विविधान रोगान् तासां नामानि कथ्यते ५ गंभीरामहंति तथा च यमलाक्षद्रा  
 न्नजा पंचधाः गंभीरोदरगर्जनी ज्वरकरी मर्माग्नि संतोदने सर्वोपद्रवकारिणी वलदरीनाभे प्रवृत्ता हि सा अ  
 न्यायामहंती करोती चतनो कंपं शरः पीडनं ६ वातश्लेष्म भवा करोति यमला हिक्का त्रपीडा रुजं ग्रीवा तालु



भि. विभेदिनीवलहरीग्रीवाशिरःकंपने क्षुद्रानाभितलोद्भवारसचयंचोर्द्धनयेत्कष्टदावेरसंवदनेः न जावितु  
 च. तगात्रेगुरुत्वं तथा ७ इति श्रीभियक्षात्रचितोत्सवेदं सरजवृत्तेवेद्यशास्त्रे हिक्वालक्षणं ॥ अथ स्वासलक्षणं  
 १४ प्राणोदानसमानकोपजनितः स्वासोरुसावर्द्धते उर्द्धोर्द्धं व्रजेते मुहुर्मुहुर्गच्छेद्योधूमयानंतरं निद्राहंति महात्  
 १५ ष्वावितनुतेशीतज्वरकंपने प्रस्वेदं कुरुते ततो विकलतां दाहं भ्रमं विभ्रते १ शुष्काग्रं कुरुते रुणाद्विपरतः प्रा  
 तांसिरिक्ताननं हृत्कंठोष्ठमुखशोषमरतिं स्वासोरुचिं नाशते आध्मानं तनुते शिरविधमं ते नृणां तनुकंप  
 ते शूलं वेदनया युतं विकलं ते शब्दं परं रुंधते २ श्वासः स्वाभाविको मंदो ह्यति स्वासोरुजाकरः मृत्युप्रदो महा  
 श्वासस्त्रिविधः स्वासलक्षणं ३ श्वासः संकुरुते बलमृदुतनुं स्वाभाविकः सोऽथ दो धीर्यसौर्यमहोत्सवे शुभगता  
 शक्तिं पवित्रेन उर्द्धोर्द्धो गतिरुत्तमः पवनजोऽर्गंधिनिर्क्रासिकः सोऽर्गंधिसुकुमारतावितनुते हृषिपरं वर्द्धते  
 ध श्रुतिश्चासकासवितरतिभृशं शूलमरतिं बलं वीर्यं तेजो हारतिकुरुत्तच्छुर्दिमरुचिं सुखं चाणकं वं तरति  
 वरुति श्लेष्ममधिकं तृषाध्मानं हिक्कातनुगुरुतां श्वेदमधिकं ५ संज्ञानाशयते रुणाद्वि सते तेषां तांसि वि सं  
 भने वाग्वंधं कुरुते गले कफचयं मर्माणि संतोदते उद्धुते नयनं तृषाच हृदये दाहं मुखे शोषणं नाडी स्त्री १४



दयते भ्रमे वितनुते स्वासो महान्प्राणहा ६ इति श्रीभिषक् कचि नो कवे हं स राज कृते वैद्यशास्त्रे सलदां  
 अथ स्वरभेदलक्षणम् ॥ अतुच्चभाषाद्यानाभिधानैस्तैलादिभक्षैरतिदुष्टपात्रैः संकोपितापित्तकफानि  
 लास्ते कुर्वन्ति भिन्नस्वरमेव तृणां १ संभिन्नकासस्वरतुल्यशब्दाः केचित्तथा गर्दभतुल्यघोषाः अजाविच्छं  
 धरीकाकशब्दं मुखेनेत्रयोः प्रणामतामूत्रवर्षा २ क्वचिद्दीर्घशब्दं तरोष्ठास्वरतुल्यवचः प्रस्यलं तोतलं कंठपौडं  
 स्वरपित्तभिद्भिन्नकासप्रघोषः करोत्यंगदाहं मुखे तप्तशोषं तनौनेत्रयोः पीततामूत्रकृच्छ्रतृषाकंठपीडा रुजं  
 क्षीणगात्रं ३ अभिन्नः स्वरः श्लेष्मणा दीर्घाघोषो गलं श्लेष्मरुद्धं गुरुत्वं शरीरे गले गुर्धरात्वरुतं सुभ्रनेत्रमुद्ग  
 ष्ठीवनं कासमुग्रं करोति ५ अंतर्गतः स्वरो यस्य वहिर्नोयाति कश्चिन्न वातपित्तकफैर्भिन्नः संरोगी नैव जीवति  
 ६ इति श्रीभिषक् स्वरभेदलक्षणम् ॥ अथाऽश्लेष्मकलक्षणम् ॥ अश्लेष्मकः पित्तमरुतकफैः भवद्भयं न शोकेन रुषां ग  
 पीडुया रुजानि विभत्सविलोकनं न वा श्रेहवडुष्टासनयानपूतिभिः १ अश्लेष्मकः वातसमुद्भवे हि ते भवन्ति चि  
 दानि मुखे कषायता वपुस्तूरुक्षं कृशतां गौरवं त्वरो म्लता शूलमद्योगपीडनं २ अश्लेष्मकः पित्तभवः कफो  
 निदाहं प्रसक्तं कटुकत्वमासौ शरीरवाह्योन्तरयोश्च शोषपात्रेषु भक्तेषु रुचिं कृशत्वं ३ अश्लेष्मकः श्लेष्मभवो वि



मि. विधत्ते गुरुत्वमंगेषु जडत्वमार्ति चारत्वमास्ये रुचि मोहशैत्यंगले कफपांडुरुजं शरीरं ५ अरोचकी मरु  
 च. इव स्य जेत्यवातसेवनं श्रमं जलावगाहनं कषायमल्लमामिषं ५ पितात्मको त्यजेतीदं विदाहिलवणा  
 १५ धिकं व्यायामं वह्निं सतापे विरसं कटुकं रसं ६ त्यजेदरोचकी पिष्टं तैलशैत्यं कफात्मकः गुरुत्वदधि मिष्टो  
 १५ न्नं हृताकं स्निग्धं भोजनं ७ इति श्रीभि. अरोचकलक्षणं ॥ अथ छर्दि लक्षणं ॥ दोषैर्वास्त्रैः समस्त्रैर्वा वा  
 तपित्तकफात्मकैः भवेति छर्दयः पंचवी भूतानां विलोकनात् १ स्निग्धै रद्ध्यै र्ले वणै रति द्वै र्ले तादि  
 भक्षै रति भोजनै ररुषा अत्युपा नै र्भय निश दर्शनै र्छर्दि मिवे दध्व परिश्रमैः परैः २ छर्दि वातत्र वाकरो ति विदु  
 धानू रोगान् जतो भजनी कृष्ण हरिता रुचिः शिथलतां हृत्पार्श्वपीडाभ्रमं ३ उद्गारं स्त्रभेदनं च महतीं भृंगले  
 पीडनं शूलं रूक्षं स्त्रिषा च शमनं वेह तनौ शोषणं ३ छर्दि पित्तसमुद्भवा रुगानि भापीतानि भासा क  
 चित् कोष्मादा हयुतां गपीडनपराहटशूलमूर्च्छा न्विताः दृक्कंठोष्ठमुखेषु तालुरसना शीर्षेषु पीडा  
 प्रदा सतापभ्रमकारिणी रुचिहरी श्लेष्मानेका शा भवेत् ४ छर्दि श्लेष्मसमुद्भवासितनिभा फेना न्विता  
 मेडयक्षाराप्रयं कुरुते रुचिं वितनुते तद्राप्रशेकं वभिः आलस्यं जडतां वपुर्गुरुतरं लालाचनिष्ठीवनं रोमांचं

५



हृदिवेपथ्यं सुखगलं काशं तनोशीतता ५ छर्दिः पित्तमरुत्कफैः प्रजनिता नानानि भाकसुदा स्वासंकासतरं  
 तनोति कृशतां दाहं तृषां कपनं हृत्तासंतमकं वपुर्विकलतां मूर्च्छा मतीसारकं शूलं मूत्रविरोधं नज्वरं तमं स्वल्प  
 विवर्णां वसिं ६ कासोदिक्का तृषाश्वासो हृद्दो गस्तमकोज्वरः मूर्च्छा वैचित्यमित्येते ज्ञेया छर्दि रुपद्रवाः ७ छर्दिशो पद्र  
 वासाधारकं यूपवहा तथा तोपद्रवा भवेत्साध्यात्तात्वा भेज्यमाचरेत् इति श्री भिः छर्दि लक्षणं ॥ अथ तस्मात् लक्षणं ॥ कफोद्भ  
 वाः पित्तभवा विदोषजा मुक्तभवा च तोद्भवाः भयप्रमाभां जनिता योद्भवाः भवेति तृषास्मात् विधाश्रुतः सदाः १ वातास  
 नाध्वप्रमता परैः श्रोतस्वपां वा हिषुषु कृतेषु इत्कं वता लुनिदं हतिदोषास्तस्मात्तासं जनिता नराणां २ तस्मा  
 वातसमुत्पिता च कुरुते श्रोती मितेयं प्रमं शोषशेषशिरो गलेषु विरसं वज्रं निरुत्साहं संकोचं परितस्तनौ प्रलयं न  
 चित्तभ्रमं रुक्षतां शोतोदः परिवर्द्धितां वितनुते हिक्का मजीर्णाज्वरं ३ आधिवाधिसमं त्विता भयकरी चित्तात्मिका शोष  
 णी तस्मादाहं विवर्द्धिनी सुखहरी कायस्य विध्वंसिनी उस्मत्तं विदधाति दोषमखिलं शीते सुखं विभ्रते रक्तासं कुरुते मु  
 खे विरसितां मूर्च्छां प्रलापं भ्रमं ४ मत्तावरोधं जठराग्निनाशं निद्राविधेत्तं गुरुतां शरीरे इत्कं वपी उचितेनाति काशं श्लेष्मा  
 त्तिका छर्दिकरी च तस्मा ५ विदोषजनिता तस्मान्नेजो वीर्यं वलोजसां नाशिनी रुक्करी घोरा मेनाच्छ्राणाहारिणी ६  
 अल्पदोषकरी तस्माभ्रमघाताध्वमो भोजनेः जाता शीतोदपो नन नाशमेती गरीयसी ७ गुर्धन्नभोजनं स्निग्धं ती







हृदयेकंवेतिपीडारतिः दृष्टिनापायतेकरोतिविकलं देहस्य विलेयनं तेजोवीर्यवलोजसं प्रतिपलं विधेसिनी  
 प्रेषणी १२ व्यायामेन विना काये श्रमः स्वास्वा सवर्जितः इन्द्रियाणां हि दृष्टिघ्नः क्लमः सेवोच्यते बुधेः १३ इति श्रीभि  
 मूर्त्तकमलदण्डा ॥ अथ दाहलक्षणं ॥ देहशोणितमूर्च्छितं प्रकुरुते दाहमहादाहं अंगं व्रजेत समेव दहते वाद्ये  
 त्वचाभ्यन्तरे मांसं शोणितनाडिकास्थितिचयान् श्लेष्मवसंमज्जिकां सर्वांगेषु गतं देहस्य त्वं सर्वं रुषाहर्निशं १  
 क्षीणो धातोः स्थितो चो र दाहो मूर्च्छां कुर्यान्मर्मघातं त्वगर्नि तस्मा शोषं दीपा शब्दं कृशं त्वं वैद्यैरुक्तो मोनः कष्टसा  
 ध्याः २ मर्यादादधिकं रक्तं मुद्रकं देहसंस्थितं लोहगंधं देहस्य गंधं पित्तवातस्य भेषजं ३ इति श्रीभि दाहलक्षणं  
 अथ मंदात्ययलक्षणं दोषाविषस्य जसर्वं सुधायाश्चापिये गुणाः ते मद्योपरिति संति युक्ता मद्यं पिवेन्नरः १  
 अयुक्तायापि च त्मघं तस्मिन् रोगे ज्वेद्भुशं तस्माद्युक्तापि च त्मघं सौख्यं मृतवन्मुहुः २ सूर्याग्निं तेन बुभुक्षि  
 तेन रोगात्स्वितेनापि पिप्पसितेन अमान्वितेनाध्वपरिश्रमेन विगावरोधेन भयान्वितेन ३ क्षीणेन शोकाभिधये  
 न कोपात्त रोगाभिभूतेन च निर्बलेन अत्यम्लभेदेन च सेवितं बहु करोति मद्यं विविधान् विकारान् ध लजावु  
 द्वि विनाशं न विकलतां छर्दिगुरुत्वं तनौ पांडुत्वं कृशतां मुखे विरसितानि दाविमूर्च्छा तृषां हलासं ते मकं व



मि.  
च.  
१७

मिसिथलतांगुहाप्रकाशतमं कार्यं कार्यविमृदतां प्रकुरुते मद्यंच दोषाकरं ५ मद्ये संत्यष्टतोपमा गुणा गणा युक्ता  
प्रपीते निशं सुदोषस्मृतिपुष्टिरुचयो मीरोगतां कानयः आनंदं कुरुकोटयो मधुरता स्त्रीषु प्रदोषात्मकाः वीर्या  
यो वल्लेधर्यसौर्यमतयः सौजन्यसौख्यादयः ६ मद्ये न बुद्धिः प्रथमेन मोदः स्त्रिषु प्रदोषा बहुभोजनेन ह्ला वादित्रगीतेषु  
रुचिः सुखंच निदरतिः स्यात्मानसोत्सवच मद्ये द्वितीयेषु रुषः प्रमत्तः स्यान्नष्टबुद्धिर्विगतात्मचेष्टः दृष्टानतोदर्य  
युताः तिनिद्रो दुर्वाकशीला बहलीलया युक् ८ तृतीये मदेनष्टदृष्टिर्मनुष्या वेदेत्सर्वगुह्यानि गच्छेदगम्पान गु  
रुन्नेव यशेऽभयं नृदेन विलजः स्वतंत्रो भवेद्भगशीलः ९ चतुर्थे मदे मत्पुत्रत्वा मनुष्यो भवेज्ज्ञानहीनः स्वकार्य  
विकार्य क्रियाचारशोचादिहीनो विमूढः परं स्वविज्ञानातिमत्तो विलजः १० पार्श्वशूलशिरः कंपः श्वासहिक्का  
प्रजागैरेः सुखशीघेणापि न स्यत मे वै हिमदात्ययं ११ तं द्राहूला सनेमित्यं लुटिरोचकं गौरवे शीततां गस्पतं  
विंघात्कफः श्वायं महात्ययं १२ अंगमर्दतृष्णाशूलरुदागात्रविवर्णिता हिक्काभ्रमेऽश्रुतं विंघातवातप्रायं महात्य  
यं १३ स्वेपद्रवैः सवर्लिगैस्त्रिदोषात्म्ये महात्ययः त्रिदोषजनितो ज्ञेयोः साध्यापंचभिषग्वरेः १४ चिह्नचत  
त्यरमदस्य वदंति वेद्याः हिक्का तृष्णा गगुरुता बह्वर्षभेदः विण्मूत्रशक्तिरुचिर्विरता श्यता च श्लेष्मोज्ज

१७